

ที่ ปน ๐๐๒๓.๕/ว ๔๔๕๗

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๐๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี
และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุบัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๓๒๕

ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า ปัจจุบันมีข้อหารื้อและมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ในเรื่องเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้การคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดความเข้าใจโดยทั่วถึง กระทรวงมหาดไทยจึงขอชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการคำนวณเงินดังกล่าว โดยได้สำเนาระเบียบกฎหมาย คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด และมติคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสนั่น สอนิเมือง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ

โทร. ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔ ต่อ ๑๐๓

โทรสาร. ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑

ผู้ประสานงาน น.ส.ชื่นใจ ทองด้วง ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔ ต่อ ๑๐๓

กคจ.

☐ ผ.บ.ท.

☐ กง.บ.ถ.

☐ กง.ส.ส.

☐ กง.กม.

☒ กง.กก.

☐ กง.บ.ป.

สถ. ปัตตานี

รับที่ ๗๔๘

รับที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๖๗

๑๗.๐๐

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี

เลขรับ ๒๒๙๒

วันที่ ๙ ก.พ. ๒๕๖๗

เวลา

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว.๑๗๒๕

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอิสรภาพ กทม. ๑๐๒๐๐

๑) กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ จำนวน ๑ ชุด
๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๑ ชุด
๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ จำนวน ๑ ชุด
๔. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๑ ชุด
๕. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๖๙/๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด
๖. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๕/๒๕๖๒ จำนวน ๑ ชุด
๗. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๘๗/๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด
๘. มติคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ชุด
๙. มติคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยปัจจุบันมีข้อหารื้อและมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ในเรื่องเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้การคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดความเข้าใจโดยทั่วถึง กระทรวงมหาดไทยจึงขอชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการคำนวณเงินดังกล่าว ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายหรือคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ

๒. กรณีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ พิจารณาเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๑ ข้าราชการผู้นั้นได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และออกหรือพ้นจากราชการครั้งแรก โดยได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ พร้อมทั้งได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ถือเป็นการดำเนินการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ หรือกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นอีกครั้ง หลังวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ

/๒.๒ กรณี ...

๒.๒ กรณีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ต่อมาโอนย้ายไปเป็นข้าราชการประเภทอื่น และโอนย้ายกลับมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ ก็จะทำให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ กรณีเช่นนี้ ให้หมายความรวมถึงกรณีคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ปรับโอนการบริหารงานส่วนเร่งรัดพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เปลี่ยนมาเป็นราชการส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย และกรณีโอนตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ด้วย

๓. กรณีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ พิจารณาเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๓.๑ กรณีข้าราชการประเภทอื่น ซึ่งโอนหรือถูกส่งมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ให้พิจารณาสถานะของข้าราชการผู้นั้น โดยตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ ได้กำหนดคำนิยามคำว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการกรุงเทพมหานคร จึงไม่ได้มีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ทำให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ โดยถือเป็นการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

๓.๒ ข้าราชการผู้นั้นออกหรือพ้นจากราชการครั้งแรก โดยยังไม่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป แม้การรับราชการครั้งแรกจะมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่เมื่อสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเกิดขึ้นจากการที่ผู้นั้นจะต้องได้รับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษเสียก่อน จึงจะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มดังกล่าว ดังนั้น เมื่อการออกหรือพ้นจากราชการครั้งแรกของข้าราชการผู้นั้น ยังไม่เกิดสิทธิในการได้รับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ และได้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นอีกครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ

๔. กรณีข้าราชการกรุงเทพมหานครโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น พิจารณาเป็น ๒ กรณี ดังนี้

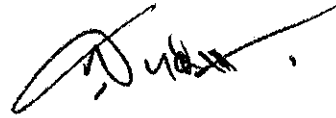
๔.๑ กรณีข้าราชการกรุงเทพมหานครผู้นั้นได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ จนถึงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๖ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ เนื่องจากมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่หลังจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ มีผลใช้บังคับ (ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖) ทำให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครมีสถานะเป็นข้าราชการประเภทอื่น ไม่ได้มีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกต่อไป

๔.๒ กรณีของผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ หากยังไม่ได้ออกหรือพ้นจากราชการ และยังไม่ได้รับเงินบำนาญ กรณีดังกล่าวถือว่าสิทธิในเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเดิมขณะรับราชการกรุงเทพมหานครก็ยังไม่เกิดขึ้น เมื่อโอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็จะทำให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ

๕. ขอส่งสำเนาระเบียบกฎหมาย คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด และมติคณะกรรมการพิจารณา
ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง ให้จังหวัดเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป
รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุเทพพงษ์ จุลเจริญ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๔๐๖๗ ต่อ ๒๑๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๐๙
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน นายสุจริต แก้วจินดา
โทร. ๐-๒๒๕๔-๖๑๙๖-๖

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑
ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๓
วันพุธที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓
ณ ห้องประชุมสำนักงานโยบายและแผน ชั้น ๗ อาคารดำรงราชานุสรณ์ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายปวิณ	ชำนาญพิเศษ	ประธานกรรมการ
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน		
๒. นายไตรภพ	วงศ์ไตรรัตน์	กรรมการ
ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		
๓. นายสวัสดิ์	สงี่ยมพันธ์	กรรมการ
๔. นายปริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ
๕. นายสุพล	ยุติธาดา	กรรมการ
๖. ศ.(พิเศษ) วรณชัย	บุญบำรุง	กรรมการ
๗. ศ.(พิเศษ) กมลชัย	รัตนสกววงศ์	กรรมการ
๘. ศ.(พิเศษ) ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	กรรมการ
๙. นายรัชชัย	พิทักษ์กุล	กรรมการ
๑๐. นายพินัย	อนันตพงศ์	กรรมการ
๑๑. นางสาววัฒนา	บุณนา	กรรมการ
๑๒. นายเอกศักดิ์	ศรีภรณสวัสดิ์	กรรมการ
๑๓. นางสาวไมพร	อำไพจิตร	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.		
๑๔. นายยงยุทธ	ขึ้นประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ
นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.		
๑๕. นางสาวพรชนก	กฤดาภิการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย สป.		
๑๖. นางสาวจุฑาทิพย์	อินสินธุ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.		

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวนริศรา	รุ่งประชาเดช	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		
๑. นางสาวศิตาภา	พรธวานนท์	ผอ.กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
๒. นางพรรณิ	ศิริไพศาล	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ
๓. นางภัทรภร	ทิพย์คง	หัวหน้างานตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
๔. นายธนาวุฒิ	ไตรโสภณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
ผู้แทนกรมการปกครอง (สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น)		
๑. นายธีรเมธ	เทพวิชัยศิลปกุล	ผู้อำนวยการส่วนบริหารงานกำนันผู้ใหญ่บ้าน
๒. นายศราวุฒิ	พงศ์พญา	นิติกรชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงานวินัย
๓. นางสาวภัทรพร	เรืองฤทธิ์	นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานวินัย

ผู้แทนจังหวัดพิจิตร

๑. นายอำนาจ	ฤทธิ์สุทธิ	นิติกรชำนาญการ ที่ทำการปกครอง
๒. นางมณี	คงเจริญ	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ ที่ทำการปกครอง
๓. นายพนพล	เขม้นกิจ	ปลัดอำเภอเมืองพิจิตร

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ
- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓
คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย ฯ ได้ตรวจพิจารณารายงานการประชุมครั้งดังกล่าวแล้ว
ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย ฯ คณะที่ ๑
ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

๓.๑ ทหาหรือการคำนวณสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญ และการนับเวลา
ราชการสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และแนวทางการปฏิบัติ
ในการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชี้แจงว่า ขอทหาหรือการคำนวณสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จ
หรือบำนาญ และการนับเวลาราชการสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และ
แนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ มีข้อเท็จจริงดังนี้

(๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๕๓ ลงวันที่ ๒๑
กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๙๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖
พฤศจิกายน ๒๕๕๐ สรุปความได้ว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ฯ ข้อ ๓๓ ของระเบียบดังกล่าวได้แก้ไขเป็นข้อ ๓๙ ซึ่ง (๑) เป็นกรณีที่กำหนดว่า
ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว ไม่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้น
จากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และข้อ ๓๖ (๒) เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่ม
พิเศษร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญเพิ่มอีกส่วนหนึ่ง แต่ทั้งนี้ตามข้อ ๓๙ (๔) ได้กำหนดจำกัดสิทธิของ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป
ออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบำนาญ โดยข้อความตามข้อ ๓๙ (๔)
ได้แก้ไขเพิ่มเติมภายหลังโดยเหตุผลที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการ
พลเรือน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ปรากฏว่า
ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๙ (๔) นี้ จึงมีความมุ่งหมายจำกัด
สิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม
จากเงินบำนาญอีกต่อไป และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งให้ไป
รับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๖๙/๒๕๕๙ สรุปความว่า
ผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๒ โอนไป

สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ให้ปรับการบริหารงานส่วนเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดเทศบาลนครเชียงราย และลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามความในข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเหตุให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ แม้ว่าจะมีสิทธิได้รับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม เพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบดังกล่าว จึงไม่มีเหตุต้องนำวิธีการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓) มาใช้กับกรณีนี้

(๓) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดตามคดีหมายเลขแดงที่ อร. ๕/๒๕๖๒ สรุปความว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ข้อ ๓๙ ได้กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ โดยใช้เงื่อนไขเวลาในการกำหนดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่ม กล่าวคือ ข้อ ๓๙ (๑) ไม่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และข้อ ๓๙ (๒) ให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบำนาญอีกส่วนหนึ่ง สำหรับข้อ ๓๙ (๓) กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ข้อ ๓๙ (๔) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง ได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญดังกล่าวอีกต่อไป ตามข้อ ๓๙ (๔) แม้จะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้โอน (ย้าย) มารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม ถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๙ (๔) และไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากระเบียบดังกล่าวใช้บังคับข้าราชการกรุงเทพมหานคร เท่านั้น

(๔) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๖/๒๕๖๒ สรุปความว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มรับราชการครั้งแรกเป็นข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ โอน (ย้าย) มารับราชการสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี และลาออกจากราชการตามโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยพิเคราะห์ตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามารถรับโอนข้าราชการประเภทอื่นมาสังกัดในราชการส่วนท้องถิ่นได้ และให้มีสิทธิ ๒ ประการ คือ สิทธิในการนับเวลาราชการต่อจากสังกัดเดิมที่โอนมาและมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญปกติ โดยมีได้มีการแบ่งแยกกว่าเคยเป็นข้าราชการประเภทอื่นมาก่อนและพึงโอนย้ายมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบดังกล่าว จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓)

(๕) คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหาหรือการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้า รายนายชยพล ตริโว้ย ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ สรุปความว่านายชยพลฯ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญได้บรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งขณะลาออกมีอายุ ๔๗ ปี ๗ เดือน ๒๓ วัน และเวลาในการรับราชการ

๒๑ ปี ๗ เดือน ๘ วัน จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิขอรับบำนาญปกติตามที่กฎหมายกำหนด มีแต่เพียงสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ เนื่องจากมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ต่อมานายชยพลฯ ได้ขอกลับเข้ารับราชการใหม่เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในกรณีนี้ถือว่าเป็นการกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามข้อ ๓๙ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

(๖) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เห็นว่า

(ก) กรณีการคำนวณสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญ และการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น นั้น มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ได้บัญญัตินิยามคำว่า “เวลาราชการ” ไว้ แต่ใช้คำว่า “เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่ารวมถึงมาตรา ๒๙ ที่บัญญัติให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่จำนวนปีเศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี สำหรับเดือนหรือวันให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะ ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน ดังนั้น การคำนวณสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญ และการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต้องถือปฏิบัติตามความนี้ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยสามารถนำความนี้ มาตรา ๒๙ มาประกอบในการคำนวณฯ ได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน จึงเห็นควรยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๙๗/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๕ เรื่อง สิทธิบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(ข) กรณีแนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ นั้น เนื่องจากมีประเด็นคำพิพากษาที่มีความแตกต่างกันในกรณีสิทธิในการรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ตามความนี้ ข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีความเห็นดังนี้

๑) กรณีข้าราชการที่บรรจุเป็นข้าราชการประเภทอื่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ รวมทั้งข้าราชการที่บรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นไป โอนมาสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และมีสิทธินับเวลาราชการต่อเนื่องจากสังกัดเดิมที่โอนมาเมื่อออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่นและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ตามความนี้ข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบดังกล่าว

๒) กรณีของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการครั้งแรก และได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญตามความนี้ข้อ ๓๙ (๒) และ (๓) ของระเบียบดังกล่าว ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และมีสิทธินับเวลาราชการต่อเนื่อง เมื่อออกหรือพ้นจากราชการในครั้งหลังไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ตามความนี้ข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบดังกล่าว

๓) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการครั้งแรก และได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญตามความนี้ข้อ ๓๙ (๒) และ (๓) ของระเบียบดังกล่าว ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และไม่ประสงค์นับเวลาราชการต่อเนื่อง เมื่อออกหรือพ้นจากราชการในครั้งหลัง ให้คำนวณบำนาญจากเงินเดือนและเวลาราชการในตอนใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิมรวมทั้งสิทธิในเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญในครั้งหลัง ตามความนี้ข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบดังกล่าว

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีหาหรือเกี่ยวกับการยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๙๗/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๕ เรื่อง สิทธิบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่ นั้น เห็นว่าหนังสือดังกล่าวเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือชักจูงความเข้าใจเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบ พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จะทราบถึงปัญหาในทางปฏิบัติของผู้ที่มีอำนาจสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญติดขัดในประเด็นใด ก็สามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้โดยไม่จำเป็นต้องเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณา

ประเด็นที่สอง แนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญซึ่งตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยกัน ๔ กรณี ได้แก่ (๑) เหตุทดแทน (๒) เหตุทุพพลภาพ (๓) เหตุสูงอายุ และ (๔) เหตุรับราชการนาน และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้บัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุสูงอายุ ไว้ ๒ กรณี ได้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกเมื่อตนมีอายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์แล้ว และสิทธิในการที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ กล่าวคือ ในเบื้องต้นผู้ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้านี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ และกรณีเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้า จากบำนาญปกติสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น นั้น มีเจตนารมณ์เพื่อจูงใจให้มีการเข้ารับราชการในส่วนท้องถิ่น และกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายดังกล่าวไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ข้อ ๓๙ แต่เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีผู้เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนมากขึ้น การเดินทางสะดวกขึ้น จึงมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ของผู้มีสิทธิรับเงินเพิ่มดังกล่าวไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ข้อ ๓๙ (๔) “ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษฯ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ” กล่าวคือ ผู้ที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ หรือกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นอีกครั้งหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งตามบทนิยามคำว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” ในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึง กรุงเทพมหานคร ดังนั้น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามระเบียบดังกล่าวจึงหมายถึงข้าราชการท้องถิ่นตามที่กำหนดในบทนิยามเท่านั้น

ฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงว่า คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ เคยให้ความเห็นไว้ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๑ วันพุธที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอหาหรือการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้ารายนายชยพล ตรีไวย ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ โดยมีความเห็นว่าตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยกัน ๔ กรณี ได้แก่ (๑) เหตุทดแทน (๒) เหตุทุพพลภาพ (๓) เหตุสูงอายุ และ (๔) เหตุรับราชการนาน และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้บัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุสูงอายุไว้

๒ กรณี ได้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกเมื่อตนมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ส่วนกรณีข้อหาหรือเกี่ยวกับสิทธิในการที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งในข้อ ๓๙ (๔) กำหนดว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ” กล่าวคือ ในเบื้องต้นผู้ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้านี้ต้องเป็นผู้ที่ได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านายชยพล ศรีไวย ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ได้บรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีอายุขณะลาออกคือ ๔๗ ปี ๗ เดือน ๒๓ วัน และเวลาในการรับราชการ ๒๑ ปี ๗ เดือน ๘ วัน จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิขอรับบำนาญปกติตามที่กฎหมายกำหนดกำหนด มีแต่เพียงสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ เนื่องจากมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ต่อมานายชยพล ศรีไวย ได้ขอกลับเข้ารับราชการใหม่เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในกรณีนี้ถือว่าเป็นการกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษตามข้อ ๓๙ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเกี่ยวกับการยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๙๗/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๕ เรื่อง สิทธิบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือชักจูงความเข้าใจเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารงานภายในของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยสามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้ตามที่สมควร คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ไม่รับพิจารณาในประเด็นนี้

ประเด็นที่สอง กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการครั้งแรก และได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญตามความในข้อ ๓๙ (๒) และ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป นั้น ถือเป็นการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ หรือกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นอีกครั้งหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ตามข้อ ๓๙ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ เทียบเคียงได้กับแนวความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑

กรณีข้าราชการกรุงเทพมหานครที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษหรือไม่ เห็นว่า ตามข้อ ๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่กำหนดให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประเด็นนี้จะต้องพิจารณาว่า ก่อนที่ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในขณะนั้นตนมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ หรือไม่ หากมีสิทธิจะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าอยู่ก่อนที่ผู้บริหารท้องถิ่นที่รับโอนข้าราชการกรุงเทพมหานครผู้นั้นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษเช่นเดียวกัน ข้าราชการกรุงเทพมหานครผู้นั้นที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าอยู่ก่อนโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษตามข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ท้าหรือกรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กรมการปกครองชี้แจงว่า ขอหารือแนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ (นายสิทธิศักดิ์ เสมาทอง กำนันตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร) กรณีจังหวัดพิจิตร ได้รับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ช. ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยและพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับนายสิทธิศักดิ์ฯ กำนันตำบลท่าหลวง ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าการกระทำของนายสิทธิศักดิ์ฯ มีมูลกระทำความผิดทางอาญา ฐานเป็นผู้สนับสนุน นายนำพล เสมาทอง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ ชื่อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐหรือเจ้าของทรัพย์สิน ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๐๐ (๑) ประกอบมาตรา ๑๒๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔๒ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น

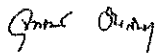
เจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น
เนื่องด้วยกิจการนั้น และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ผู้ว่าราชการ
จังหวัดพิจิตรจะต้องพิจารณาด้วยว่าพฤติการณ์ดังกล่าวของนายสิทธิศักดิ์ฯ เป็นการบกพร่องในหน้าที่
หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามมาตรา ๓๑ (๑) ประกอบมาตรา ๑๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติ
ลักษณะปกครองท้องถิ่น ฯ หรือไม่ ทั้งนี้ เทียบเคียงได้กับแนวความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา
ร่างกฎหมายฯ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

มติที่ประชุม ให้กรรมการปกครองรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา
ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

- ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๐๐ น.

(นางสาวจุฑาทิพย์ อิ่นสินธุ์)

ผู้ช่วยเลขานุการฯ

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายยงยุทธ ชันประเสริฐ)

กรรมการและเลขานุการฯ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม